

מסכת ראש השנה

פרק ב' משנה ט

שָׁלַח לו רְבּוֹ גִּמְלִיאֵל, גּוֹזְרָנִי עֲלֵיכֶה שְׁתַבָּא אֲצֵלִי בְּמִקְלָה
וּבְמַעֲוֹתִיךְ בַּיּוֹם הַכְּפּוּרִים שְׁחַל לְהִיוֹת בְּחַשְׁבּוֹנָה. הַלְךָ וּמְצָאוֹ
רַבִּי עֲקִיבָּא מִצְרָיִם, אָמַר לו, יִשׁ לֵי לְלֻמּוֹד שְׁכֵל מָה שְׁעִשָּׂה רְבּוֹ
גִּמְלִיאֵל עֲשָׂוִי, שֶׁגָּאָמַר (וַיַּקְרָא כג), אֵלֶּה מַזְעִדי יְיָ מַקְרָאֵי
קָדֵשׁ, אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אַתֶּם, בֵּין בָּזְמָנוֹ בֵּין שְׁלָא בָּזְמָנוֹ, אֵין לוֹ
מַזְעִידות אֶלָּא אַלְגָּו. בָּא לו אֲצֵל רַבִּי דּוֹסָא בָּן הַרְכִּינָס, אָמַר לו,
אִם בָּאֵין אָנוּ לְדוֹן אַחֲרֵ בֵּית דִּינוֹ שֶׁל רְבּוֹ גִּמְלִיאֵל, אַרְיכֵינוּ אָנוּ
לְדוֹן אַחֲרֵ כָּל בֵּית דִּין וּבֵית דִּין שֶׁעָמַד מִימוֹת מֹשֶׁה וְעַד
עֲכָשֵׂיו, שֶׁגָּאָמַר (שְׁמוֹת כד), וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶבְרֹן נִדְבָּן וְאֶבְיָהוּא
וּשְׁבָעִים מִזְקָנִי יִשְׂרָאֵל. וְלֹמַה לֹא נִתְפְּרַשׂ שְׁמוֹת שֶׁל זִקְנִים,
אֶלָּא לְלִמּוֹד, שְׁכֵל שְׁלָשָׁה וּשְׁלָשָׁה שֶׁעָמְדוּ בֵּית דִּין עַל יִשְׂרָאֵל,
הַרִּי הוּא בֵּית דִּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. נִטְלָה מִקְלָה וּמַעֲוֹתִיךְ בְּיַדְךָ, וְהַלְךָ
לִבְנָה אֲצֵל רְבּוֹ גִּמְלִיאֵל בַּיּוֹם שְׁחַל יוֹם הַכְּפּוּרִים לְהִיוֹת

בְּחַשְׁבּוֹנוּ. עָמֵד רַבּוֹ גִּמְלִיאֵל וַנְּשַׁקְּהוּ עַל רַאשׁוֹ, אָמַר לוֹ, בָּא
בְּשֻׁלּוּם, רַבִּי וּמַלְמִידִי, רַבִּי בְּחַכְמָה, וּמַלְמִידִי שְׁקַבְּלָתְךָ דְּבָרִי: